

BÉTSI MAGYAR KURIR.

és

SOKFÉLE, TOLDALÉKŰL.

Nr. Indult: Pénteken, Mártzius' 1-sőjén, 1833.

18.

NAGY BRITANNIA.

Lord Aberdeen beszédjére, melyet legközelebb közlünk, — Gróf Grey ekképpen felelt: Ha azon háborúnak forrására tekintek, ugyan azt veszem észre, a' mit a' Belgák dolgokban, t. i. hogy az egész dolognak nem mi voltunk okai; mert a' háborút meg nem gátolhattuk; azon munkálódásokban pedig, mellyek Dom Miguelt a' trónusra emelték, legkissebb részt sem vettünk, valamint azokban sem, mellyek szerent minden Európai Fejedelmek előtt, úgy jelent meg, mintbitangoló, és éppen ezért, e sem is esmértetett. Akkor, midőn még a' nemes Gróf hívatalt viselt, Dom Miguel törvényes Fejedelemségének elősmérése, ígértetett, melly elősmérés feltételül; a' politikai bűnösöknek megkegyelmezések is ki vala kötve; de ez utóbbit Dom Miguel még meg sem ígérte, annyival kevésbé telyesítette, és attól fogva, még jobban dühösködtek a' kegyetlenségek, 's erőszakoskodások, mellyeknek a' nemes Gróf véget akart vetni. — A' tömlöztők nagy rangú személyekkel töltek bé, és a' legajávalóbb gonosztévőkkel zárattattak együvé; sok nagy tekintetű emberek, részszerent a' safton veszték el, részszerent száműzve valának. (Haljuk! Haljuk!) Ehez még a' Brittus kereskedésnek megsértése is járult, mellyért elégtételt kéntelenítettünk kérni. — A' nemes Gróf a' Ministereket a' Portuga-

liai dolognak halasztásával vádolja; de hát mit tehettek volna? Miképpen keveredhattunk volna mi a' verekedésbe? holott egy részről olyan hertzeg állott, kit elegendő okunk lett volna megtámadni; más részről pedig egy törvényes Királyné elősmértetve, 's két nagy Fejedelemtől, úgymint: 4-dik György és 4-dik Vilhelm által Portugalliai Királynénak kikiáltatva. (Haljuk) A' nemes Gróf azt is említé, hogy mi megakadályoztathattuk volna a' háborút, — de hogy egyezett volna az meg Országunk betsületével, ha ekképpen szállottunk volna Dom Pedróhoz: „Te, Portugallia Királynéjának atya, ne ragaszkodj azon jussaidhoz, mellyeket mi magunk is elősmérünk!“ (Hertzeg Vellington ezen nyilatkozatást nagyon helyben hagyta) Én úgy gondolom, hogy ha Dom Pedróval így bännánk, az egész világ gyűlölséget magunkra vonnánk. Ha tehát ezt nem tselekedhetjük, mihez fogunk? A' Gróf azt is mondotta, hogy a' katonaszedést tárgyazó iroványokhoz nem tartjuk magunkat. Én ugyan ezen katonaszedést tárgyazó iroványokat nem politikai rendszabásnak tekintem; de az még is, mint törvény, tsakugyan fennáll. A' nemes Gróf azt is panaszolja, hogy fegyveres erők van Lisbonában, és hogy Katonai tekintetben a' kikötőhelynek birtokában vagyunk. — Az utóbbit tagadom; hogy pedig fegyveres erők van Lisbonában, abban igaz-

ságunk van; mert ha az ott nem lenne, szüntelen faggattatnánk Brittus Kereskedők oly értelmű Kérőleveleikkel, mellyekben óltalom seregért fognánk kérettetni. Mit nem hallanánk akkor a' Gróftól, ki külömben is minden hasonló alkalommal csak a' Kormányra szokta a' hibát kenni! ha hogy a' Brittus alattvalóknak életjek, és vagyonjok óltalom hijánya miatt Lisbonában veszedelmeztetnék, akkor valóban azon vád, sokkal jobban terhelt volna, mint a' Grófnak rendszerént való megtámadásai. — Én szívemből sajnálom Portugallia dolgának szerentsétlen állapotját; minnekutánna Nagy Brittanniának hasznai azon Országnak jólléttével, oly szoros öszveköttetésben állanak, — azért valamint én, úgy társaim is, azon fogunk legjobban igyekezni, hogy a' béke menél hamarább helyreállíttassék; de ha ezt eszközölni akarjuk, akkor a' neutralitást Spanyol Ország részéről elkerülhetetlennek látom. (Haljuk) Nem akarom Uraságotkat azon szomorú következeseknek előadásával feltartóztatni, mellyek eredéndenek, ha Spanyol Ország fenn hágy a' politikai neutralitással. — A' jelenvaló Kormány legkisebben sem oka Portugallia szomorú helyheztesésének, — de azért forró kívánsága, hogy annak mennél hamarább vége szakasztassék.

Az alsó háznak Febr. 12-kén tartott gyűlésében Lord Althorp, a' Kintslár Cancellariüssa, — javallatját az Irlandi Status templomokat illető reductiókra, és változásokra nézve előadta. Az említett javallat szerént, 10 Püspökség, ugymint: a' Dromorei, Clogheri, Kildarei, Corki, Vatterfordi, Ossori, Rathmorei, Tuámi, és még két más nagy jövedelmű Püspökség jelen birtokossai halálok után, eltöröltetendők lesznek. Ezen változás által 60,000 font sterling

kíméltetik meg esztendőnként. — Az Irlandi Püspökségeknek jövedelmek esztendőnként 150,000 font sterlingre, az Esperestségeké pedig, és Káptalanoké, 25,000 fontra számíttatik, ide nem értvén a' kisebb Papságok jövedelmeket, azomban kerek számmal ezt is 600,000 font sterlingre lehet tenni esztendőnként, és így egész Irlandban az egyházi jövedelmek 800,000 font sterlingre mennek. — Általában a' Püspökség jövedelme, megkisebbitetik, s az ez által fennmaradandó summa, a' szegényebb Papokra fordíttatik. Az eddig szokásban volt, úgy nevezett Egyházi taxák, egészen eltöröltetnek, úgy szinte az Esperestségek, és Káptalanok is, kivévén, ha hogy ezek egyszersmind Lelkipásztorok. Lord Althorp még más újításokról is értekezett, mellyeknek előbb, vagy utóbb divatba kell jönniük. — Előadása köztetszéssel fogadtatott, a' midőn még maga O'Connell is helyben hagyást nyilatkozta.

Irlandnak Febr. 8 kán tartott üléséből Shav Urnak egy fontos beszéde közöltetik:

Melly mostoha sorsra jutott hazánk, s hogy annak véres pohara sordultig megtölt legyen, az érdemes tagok előtt tudva lévén, azt elevenebb színekkel festegetni sügégtelennek látom. A' közös rosszszat, a' Dublini Követ O'Connell, és Irlandnak Toknokja Steinley Urak két különböző kútfökből származtatják, ez tudnillik az Országnak nagy adósságokba való vergődését, amaz pedig (O'Connell) annak rosszsz kormányozását tulajdonítván okúl. Én az említett véleményekkel egészszen sem meg nem egyezhetek, sem azokat általjába igazságtalanoknak lenni nem állíthatom, hanem azt tartom, hogy Irlandot mostani szánakodásra méltó állapotjába, egyedül a' zenedések süjjesztették ugyan, de sérel-

meinek napról napra való nevedését másban kell keresnünk: Mert hogy Dublinnak érdemes Követjétől se tagadjam meg az igazságot, meg kell vallani, hogy ő az utolsó 10 esztendőök elforgása alatt, éppen olyan nagy Agitator volt, mint a' legközelebbi két években. (Haljunk szót! katjaz.) A' második okfőt, elakarván a' szúrós kifejezéseket kerülni, nem a' rossz kormánynak, — hanem egy elértett politikának nevezem, — mellyben a' köznép mind eddig csak tapogatván, nem láthatta igazán által, hol szorúl a' kaptza, 's ez által Dublin érdemes Követjének csak despotikai hatalma nevedett. Azomban most már sokkal sürgetőbbnek látom a' haza sérelmeit minél előbb orvosolni, mintsem annak okait még hosszasan fürkészgetni. O'Connell Ur mindég csak azt hajtja, hogy „Irlandnak igazságot kell szolgálatni“ mi sem mondunk ugyan egyebet; de ám az a' kérdés, mi az igazság Irlandra nézve, mert ő, az Irlandi Tisztviselőket gúnyolja, de panaszaikat határozatlanok lévén, nem lehet rájuk megfelelni. Én részemről, — távol legyen, hogy őket minden vád és hiba alól kiakarnám menteni, de fogadom, hogy általánfogva egy egy öszintébb és munkásabb Tisztviselőiséget az Irlandinál hasonló környülményeken nem hamar lehet találni. A' Dublini tisztelt követ által, az Irland közös sérelmeinek velünk közlött lajstromából nyilván láthatjuk, hogy az említett Urnak más helyeken tartott beszédjei, a' jelen lajstrommal telyeséggel öszve nem férhetnek. Ha jól jut eszembe, O'Connell Ur az Ország újonti békességének helyre állítására nézve, a' Parlamentnek, „az Irlandi önkénteseket“ mint leghatósabb eszközöket javálja, 's tzelárányosnak tartja tehát azokat felfegyverkeztetni, és az Orzágnak minden részeiben elosztani; de még ezzel az ér-

demes Ur be nem érvén, azt vitatja: hogy minden, a' ki Irlandon kívül valamely fekvő jószágnak tulajdonossa, az Irlandban egy talpalatnyit se bírasson; ezen javallattal félig meddig, egyszersmind oda is látszik tzelozni, hogy a' külföldön lakozó Irlandi földes Uraknak jószágaira 75 pCentum vettesék. — Ha hogy ez az Uniót fenekig felforgató javallatok megállapodnának, akkor készebb lennék meghalni, mint ezen nyomorúlt országban kínlódni! Más oldalról azt a' hírt is pengetik, hogy tsakugyan a' kormány mindennek az oka, — nem hozván elő elegendő okokat, a' hadi erőnek nevelésére. Itéljen bár akár ki, ha valyon nem helytelen és igazságtalan ellenvetés legyen e' ez? minek utánna Steinley Titoknok Ur a' Parlament előtt egy gonosztévőkkel megtölt lajstromot felolvastván, oda nyilatkozta ki magát: hogy azokat (a' gonosztévöket) az Ország mostani állapotját tekintetbe vévén lehetetlen volna itélet alá vonni. Ezekből világosan láthatják az Urak, hogy Irlandot nem egyéb, hanem az engedtlenség, és Anarchia lángja emésztí. Milly tetemesen megsértetett Irland társasági állapotjára nézve is, e' felől eleven példákkal is meggyőzhetem az érdemes tagokat. Ugyan is: egy Waterfordi Grófságban lakozó szabad gondolkozású honnunk fíja közlése után, fájdalommal panaszolhatom, hogy ott a' viszátkodás, és rendetlenség, napról napra nevededik, különösen pedig a' lelkípásztoroknak életek forog legnagyobb veszedelemben, — mellynek jó eleve való elnyomására a' Tisztviselőség egy osztály katonaságot rendelt ugyan, — de minden siker nélkül, mert megérkezések, több kazal szalmáknak lángba borítások által, az egész környéknek tudtára adatván, kéntelenítették magokat a' nagyobb erő elől visz-

szá húzni. — Mi lesz mindezeknek a vége? a' jó Isten tudja! — Éppen ma panaszolja levelében egy Protestáns Pap, hogy ő, ki a' lakosoktól 35 évek folyamata alatt, őszintén kedveltetett, — most egy gyilkosság ki nyilatkoztatása miatt, ön életének bátorságosítása végett hazájából kéntelen volt el illantani. Én magam láttam, hogy több papok könyveiket 's más ingóbingó javaikat el vesztegették, tsak hogy magoknak, 's házok népeknek kenyeret szerezhessenek. De ám a' földes Uraknak sintsen sokkal jobb dolgok, az irtóztató erőszakoskodások miatt már ök is hátat fordítottak volna Irlandnak, ha öket a' honnhoz vonszó ragaszkodás, 's magát a' minden bal esetekre elhatározni tudó állhatatos lélek, mind ez ideig visza nem tartóztatta volna. Nem régibe egy barátom, levele által tudtomra adja másnapi hozzám leendő jövetelét, azomban a' meghatározott időben a' várt vendég helyet, kotsisa toppant bé szobámba, ki Urának halálát előttem szívrehatólag panaszolta. Ezen szerentsetlen barátom egy Fergusson nevű Protestáns Pap volt, ki is tsendes, és ártatlan ember volt, még is világos nappal lakjából kihurtzoltatván, hallatlan kegyetlenséggel végeztetett ki, a' midőn testét az utszára ki vetvén, fejébe egy zászló nyelet fúrtak, ábrázatját öszve megöszve rontsolták, hogy barátjai reá ne ösmérjenek, és jóllehet az iszonyú eseten számos nézők voltak jelen, még is tsak egy sem találkoztott köztök, ki a' gyilkosokat ki vallotta volna. Mai időben Irlandban a' földes Urak falun lakó barátjaikat és ösmerőseiket, még meg sem látogathatják, sokan közzülök bátorság okaért, ebéd felett töltött pisztolyokat raknak asztalokra, sőt a' vadászattal is, mellyben eddig olly nagy gyönyörűséget találtak, most már tsak nem egészen fel-

hagytak. Az eddig mondottakból láthatják az érdemes tagok, hogy Irlandnak egy olly szabadítóra van szüksége, ki nek elegendő ereje legyen a' tsendeséget megzavaró éjjeli kóborlókat és gyilkosokat megzabolázni. — Királyok eránt a' hív lakosok, illy inség állapotjában a' Kormányhoz folyamodnak, 's reménységeket egyedül abban helyeztetik, jól tudván, hogy tsak ezen az úton enyhíttetnek megtetes sérelmei. (Tetszés a' Ministerek részekről). Én koránt sem ellenzem az újítást Irlandban, és hajlandó vagyok a' jelen dühösködő lázzadás kútsejének kinyomozására is, tsak hogy kérem az Urakat, vegyék elébb gondolóra, hogy ha történetből egy ház még gyúlad, okaután kell e' elébb kérdezősködni, vagy pedig tüstént óltó eszközökhöz nyúlni? (A' szónok hangos tetszés közt ismét le ült.)

(Folytatása következik.)

B E L G I U M.

A' Képviselői Kamara Febr. 11-én tartott Ülese, esedező levelek felolvasására vala szánva, azomban más fordulatot vett, mivel O s y Ur felszóllította a' Minisztereket, világosítanak fel ötet bizonyos — a' Seldán való hajókázást illető környülállásról. „Emlékeznek az Urak“ így kezdé beszédjét, — „hogy 8 nappal ezelőtt, Miniszterünk által felakartam világosíttatni külső állapotunk felől. Akkor, nem tudom, nem akart e', vagy nem tudott felelni? de ma ismét egy tudósítást kaptam, melly valóban egész figyelmetességünket megérdemli, — és a' mellyről mind az Urakat, mind a' Kormányt, hogy tzélértényos rendszabásokat tehessünk, értesíteni, kötelelességemnek tartom. Tegnap a' hírlapokban olvastuk, hogy a' hajókázás, a' Seldán megakadályoztatott. Éppen ma kaptam egy levelet Vlis-

singeből, mellyből értem, hogy egy Királyi rendelés következtében, a' hajóktól nem csak elzárattak az út, — hanem meg is motóztattak, sőt a' mit több, addig kelle átsorogniok, míg csak sokan öszve nem gyűltek: — azonkívül, — mindegyik portéka külön külön vámnak vettetett alá, úgy, hogy a' portékát, ennek mennyisége, és tulajdonsága megtudása végett, kikellett rakosgatni. Ez a' hír nem ok nélkül félelembe ejtven, köteleességemnek tartottam azt, a' Kamarával, és Kormányal ezennel közleni. Erre a' külső dolgokra ügyelő Miniszter, a' beszéllő székre felhágván, így szólt: „A' Kormány köszöni O sy Urnak tudósítását. Ez a' hír Uraim! velünk, mind ez ideig, sem hivatalos, sem más úton nem közöltetett, de a' felől meg lehet a' Kamara győződve, hogy — ha igaz, a' mit éppen hallék, a' Kormány, menél nagyobb nehézségek adják elő magokat, annál nagyobb készséggel fogja azt, a' mit a' törvény, és igazság parantsol, végrehajtani. Gendebien Ur: De különös, hogy a' Kormány minden temérdek költségek mellett is, csak valamelyik Kamara tagja által jut t ilyen fontos hírnek megtudásához. Valóban szép barátság Angliával, és Frantzia Országgal, ha még csak annyitsem vihetünk ki, hogy hajóinkat, Hollandia ellen megöltalmazzuk! Szép barátság, midőn tulajdon katonáinkkal sem parantsolhatunk: — bizony, ha olyan szegények vagyunk, hogy magunk, nem szolgálthatunk magunknak igazságot, — megérdemeljük, a' világ rajtunk való szánakozását! — pedig, — mikor egy 4 millióból álló Nemzetnek, 150,000 főből álló serege van, — más érzést, nem szánakozást kellene gerjesztenie! No de semmi! — Hiszenszokás a' mai világban, hogy minekutánna egy Nemzetet megtsúfolnak, — be-

születét egy Status tsel által ismét vissza szerzik, — mert meg kell vallanunk, hogy minket Anglia, és Frantzia Ország, úgy rántzba szedett, hogy alig nyikkanhatunk, és csak Status tsel által juthatunk előbbi önnállásunkra. Ha Belga vér buzog bennünk, mint a' Congressznek hirdeltgettük, — ám! most mutassuk meg! — Hijában! — a' Nemzet ellankadt, — a' katonaság betsületének, vége: — 18 hónap óta hijában akarja az Augusztusi motskot lemosni, azt a' motskot, melly azokat szennyezi bé, kik annak okai valának. Dumortier Ur, ugyan azon hangon nyilatkoztatta magát, és azt mondta, hogy a' Miniszternek rövid, és ironiai feleletje, olyan fontos tárgyra, minden igaz hazafit méltán meg illethet. Hallatlan dolog, hogy a' Katonaságot fizetik, és még is, hasonló alkalommal nem használgák. Kérdi tehát a' Minisztereket, mi tzeljok a' jelen környülállások között? A' Justitz Miniszter, azt jegyezte meg, hogy a' kérdés éppen olyan idő előtt való, mint a' millyen hevvel fogták fel a' tárgyat. Legelőször is azt kell bévárni, vallyon igazán úgy van e' a' dolog, mint a' hogy O sy Ur előadta? Annyi hamis hírek szárnyallottak már a' Selda felől, hogy ezt is nem ok nélkül kétségbe lehet hozni, és a' meddig erről valamit hivatalosan nem tudunk, a' Kormánytól sem lehet kívánni, hogy ebben a' részben lépést tegyen. A' mi külső politikánkat illeti, nem akarjuk azt annyiszor előhozni, a' mi már tsömörig ki van merítve. A' Kormány a' Nemzeti Képviselek megegyezésekkel bizonyos kötelezéseket vállalt fel, 's azokat telyesíteni is fogja. Ha a' Minisztérium nem tetszik a' többségnek, tudja ez, mi tévő legyen, — no — hát! éljen jussával. — A' mi személyes bátorságunkat illeti, úgy hiszszük, sen-

kinek sem adtunk okot, hogy a' felöl kétkelkedjék, — ha pedig politikai bátorságunkról van szó, akkor még erről a' kifejezésről értekezniünk kell, — mert nem tudjuk, hátsósnak lehet e' azt nevezni, midőn egy fáradságon meghódított Országot kotzkára tesszük!

A' *Jornal d' Anvers* ugyan azt a' hírt közli *Vlissingen*ből, melyet *Osy Ur* a' Képviselői Kamarának kijelentett, sőt még a' Tarifát is mellé ragasztja, melly szerént a' Hollandiai Kormánytól, minden féle portékára külön vám határozottatott el. E' szerint már semmi kétséget nem szenved a' dolog, de reményleni lehet, hogy a' Kormány hathatós eszközökhöz nyúl, azon törvénytelenység elhárítására. A' Hollandi Király, egy — 1810-ben költ és 1814-ben megerősített rendszabáshoz tartja magát. Hát mi tévő legyen Kormányunk? Ismét Anglia, és Frantzia Ország-hoz folyamodik, és újonnan Diplomatikai örvénybe merül: e' miatt nem lehet kárhozotni, — mert jelen helyzetésében nem tehet egyebet. A' Tariffa sok részben nem nagyon terhes, de még is fábrika portékáktól 1 p. Centum, túl a' rendin van. De még tűrhetetlenebb a' szolgáltság, a' mi a' kereskedéssel együtt jár, — a' késedelmezések, — motozgatások, és alázatoskodások: — pedig mind ezeknek, ezentül a' Kereskedés alá lesz vetve. Azomban, — mind ezeket békével kell tűrnünk: — mert, — hogy Belgium magát más Hatalmasságoknak lekötölte, — 's az által a' Nemzetek sorában — a' sarogjára jutott, hogy továbbá tavaj, a' Frantzia, ügyünkbe avatta magát, és hogy olyan politikát elfogadni helyesnek tartottunk, — az, mind a' históriára tartozik. — Most csak a' lehet a' kérdés: van e' a' Hollandiai Királynak jussa önn hatalmából a' Seldán vámostatni? — ha

nints, — mit kezdünk bitangolt jussának elenyésztésére?

(*Journal du Commerce*.) *Vlissingen*ből azt az örvendetes hírt hozták, hogy Febr. 13-kán parantsolat adatott a' Seldán fizetni szokott vám beszédének felfüggesztésére. Annakokáért a' hajók, ismét, mint az előtt, szabadon járhatnak, és a' Kereskedés, semmi akadályt nem szenved.

FRANTZIA ORSZÁG.

Párisban most egy óriás haviírásról ezen tízim alatt: „*Le Monde*“ (világ) vagyon szó, mellynek alapítására, — egy — szerentse, 's ész által híressé lett dús gazdag, 500,000 frankot szánt. Tizenkét tudósra vagyon a' szerkeztetés bízva, mindegyik 12,000 frankot kapván esztendőnként. 100,000 frank a' leghíresebb férjfiaknak, egyes tizikelyek béküldéséért van ki szabva, és 100,000 híres művészektol készült metszésekre, és rajzolatokra. Erre a' végre a' *Boulevardon*, egy nagy vendégfogadó vagyon kibérlelve: oda fog gyűlni a' nagy olvasó társaság, hol a' világ minden Ujságait olvashatni. Minden héten egyszer, a' tudósok, művészek, és akár frantzia, akár idegen nevezetes férjfiak meg fognak vendégeltetni. Az intézet állandósága 4 esztendőre hátsósnak ösítva vagyon. Maga a' *Monde* tízimet viselő havi írás, minden nap meg jelen, 's árra egy esztendőre tsak 60 frank leend. Hogy 4 esztendő után is felálhasson, 25,000 előfizető kívánatik meg. Ugyan azon épületben, a' rendkívül való úton megérkezett Ujságokra nézve is, egy külön terem nyitatik meg. Az első számú haviírás Máj. 11-kén jelenend meg. Egy esztendő alatt, 560 példány mellett 180 metszett kép, 12 Román, 24 dráma, 24 találosmese, és 1000-nél több különböző foglaltu, nem tsak Frantzia Ország, de az

egész nevelt világ legderekabb íróitól készült tziikkelyek fognak a' világ eleibe botsáttatni.

A' Deputátusok Hamarája Febr. 14-kén tartott Ülésében, a' belső Minisztériumnak budgetje vétetett tanácskozás alá. A' tudósító, leginkább az egyik Minisztériumból a' másikba való által lépéseket feszegette, azomban mikor vitatásokra került a' dolog, e' tárgy elmellőztetett, mivel P o d e n a s Uron kívül senki sem íratta fel magát, — pedig ez is, mikor szólni kellett volna, elhalgatott, mivel neve felolvasásakor közönséges katzaj támadt. A' Commissio javallatjára, az 1,500,000 Frank titkos kiadásokra szánt fundusból, 234,000 frank, a' szűkölködő, de a' mellett jeles tanúknak, és művészeknek tartásokra fordítatik, úgy mindazáltal, hogy ezeknek neveik nem tétetnek köz hírré. A' Nemzeti gárdára fordított 550,000 frank, 110 000-re reducáltatott. 's a' t.

MAGYAR ORSZÁG.

P o s o n Febr. 25-kén. A' 21-diki Országos Közgyűlést mind a' két Tábla f. h. 21-dikén tartotta. A' Fő RR., a' KK. és RR. által óhajtott magyar Felírásokat, Határozásokat 's Törvénytziikkelyeket érdeklő viszonz-üzenetjeket, egy Kiküldöttség által megküldéka' RR. táblájának, hol az átolvastatván, dictatúra alá botsáttatott. A' KK. és RR. tanácskozásait az azelőtti napokban félbeszakasztott vallásbeli sérelmek felett azonnal folytaták, 's a' f. h. 22-kén tartott 22-diki Ülésben annak három első pontjait el is végezték. Minekutánna ennek folytatában az 1790 ben hozott 26-dik tziikkelynek néminémű módosításokat kell szenvednie, az e' feletti tanácskozás a' Kerületi ülésnek hagyatott fel, melly még 23-dikán is tar-

tatott; ma a' 24-dik Közgyűlés következett, noha tsupán a' KK. és RR. részéről.

K a n i s á r ó l Febr. 12-kén. A' mai nap vala azon ditső, mellyet Felséges Urunk Első F e r e n t z 65 dik évi Születése napjának imádandó emlékezetére szentelni szerentsénk lehet: erre legnagyobb ösztönt, és alkalmatosságot nyújtának az itt lévő T. Ájtatos Szerzetbeli Atyák, kik mindenkor de különösen illy napokon már eddig is szent kötelességek szerint a' nemzet Attya eránt buzgó tiszteleteket a' lehetőségig kimutatták, és mindent elkövettek hogy a' tanuló ifjúságot is törvényes Királyoknak hódolni megtaníthassák; ez úttal minekutánna a' Fára Templomban ugyan Felséges Urunkért a' Sz. Ferentz Szerzetbeli T. Atyáknál az ájtatos Isteni szolgálat elmúlt volna, pontbannyoltz és fél óraker a' város Templomában T. P o d o l a y Menyhárd az Ájtatos Szerzet Rectora, és a' Gymnasium Igazgatója egész pompával tizenkét magyar ruhában öltözött tanulóknak, és minden Czéhbéli Mester embereknek egő gyertyájoknál áldozza az Egek Urának azért a' sok nemzetek attyáért, és boldogítottjáért, kinek ditső Kormánynya alatt már több mint negyven esztendőket eltölténk, a' Sz. áldozat közben T. D o b a y Elek ötödik Oskolat Tanító Hegyes Szerzetbeli Atya, szokott ékes szóllással jeles tiszta magyarsággal egy nevezetes beszédet tartott a' jelenlévő Sokasághoz, mellyben megmutatá minden sorsúaknak, hogy mennyire kötelessék legyenek a' Kormányznak hódolni és minő Szent légyen azon hatalom, melly a' szabad kényű embernek zabolázására Istentől rendeltetett. A' Szent áldozat pompáját nevelék a' szüntelen durrogó ágyúk morajjai, és az itt fek-

vő Sardiniai Király nevét viselő Magyar Huszár Depotnál, 's több nyugalomban lévő Tiszt Uraknak 's minden rangú Katonaságnak innepélyes megjelenése. Vége lévén a' tiszta érzésből bontsájtott fohászoknak, T. Babochay János Ügyvéd és városunk érdemes Bírāja az itt fekvő Katonaságnak tulajdon erszényiből fejenként egy font húsrá és egy itsze borra valót ajándékozott, a' T. Ajtatos Szerzetbéli Atyák pedig minden jelesebb rangú Urakat mintegy 60 személyre terített asztalokhoz szívesen meg híván, ugyan ágyú durrogások és öröm éljen kiáltások között ürítették a' poharak Felséges Urunkért és az egész Ausztriai ház szerentsés, és boldog maradásaért. Ebéd után T. Horváth Márton 3-ik Oskolát tanító ajtatos Szerzetbéli Atya a' hatodik Oskolát tanuló Ifjakkal Stibor Vajda nevezet alatt esméretes darabot némelly Ifjakkal megkülömböztetett ügyességével egész megelegetésre adatá elő; mellyre sok hivatalos Aszszonyságok, 's Kisaszszonyok megjelenének.

H. Szoboszlón Febr. 13-kán.

Valamint máskor: úgy most is Febr. 12 kén, 1853. vig szívvel, és háláadó örömmel ülte meg itt Privilegiált Hajdú Szoboszló Várossában, a' Hely. Valástételt tartó Szent Gyülekezet Ő Felségének, az Ausztriai örökös Tsászárnak, a' mi Felséges Királyunknak, Első Ferentz nek születése 65-dik örvendetes napját, szent buzgóságra hevült Isteni tiszteletében. Mert minékutánna ez előtt harmadnappal, a' minden Rendekért, kivált a' Királyokért és minden méltóságban helyeztetekért való könyörgésről, lélekkel és ékesen

szóllással tellyes Keresztyéni fontos tanítást tartott volna Helybeli egyik reudes Predikátor T. T. Jó'sa János Ur, az 1 Tim. 2: 1, 2, 5, versei szerént, a' Vasárnapot inneplő sokaság előtt, azt hazafüti és Keresztyéni tisztjeinek alázatossággal és készséggel való tellyesítésére buzdította; — ma — mi helyt a' Templomba a' nagy számú feles Gyülekezet öszve sereglett a' Nemes Magistratus jelenlétében — az egész nép, a' LXI dik 'Sóltár' és az 1-ső Ditséret válogatott verseinek az Orgona mellett való zengedezésével buzogtak a' hódolási szíves érzéseit. Melly után, a' köz kedvességben álló említett Lelki Pásztor a' Katédrába fel menvén olly áhíthatos, olly érzékeny, olly buzgó könyörgést mondott, a' Felséges Királyért, megkoronázott Felséges Fiáért V. Ferdinándért, Országunk' kedves Palatinussáért — az egész Ausztriai Tsászári Királyi Házért — azoknak hódolgo Országlásáért — egész Nemzetünkért — 's Anyai nyelvünk virágzásáért, hogy az által, minden jelenlévők szíveit meghatván, azokat, édes elragadtatásba merítette. Ezt a' szent foglalatosságot ismét, az örvendező sokaság, a' 220-ik Ditséret utolsó versének hathatós eléneklesével rekesztette bé.

A' Pénz folyamat Februárius' 28-dikán;
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligázióji 91 7/16
Az 1820-béli sorsosok: 191 5/8
Az 1821-béli hasonlók: 155 15/16
Betsvároša 2 1/2p. Centes Bankó Obligázióji: 51 for. keltek, mind Conv.
Bank-Aktziák keltek — — for. ton
Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)